

๖๐๐๐ ๔๓๑๐๓

รายงานการวิจัย

การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

PERCEPTION, ATTITUDE AND INTENTION TO STUDY OF
BACHELOR'S DEGREE IN THE FACULTY OF BUSINESS
ADMINISTRATION AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY SRIVIJAYA.

พิเศษฐ์ พรหมใหม่

RMUTSV

SK069839

378.42

พ 352

คณะบริหารธุรกิจ

2553

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2553

(1)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทักษะคิดที่มีต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสายบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนในและนอกเขตเทศบาลนครสงขลา ขนาดตัวอย่างจำนวน 424 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญมีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ
3. กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยด้วยคะแนนเฉลี่ย .66
4. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ สายวิชาที่ศึกษา สถานศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดาที่แตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย แตกต่างกัน
5. การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
6. ทักษะคิดต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ABSTRACT

The purpose of this research were to study personal factors, perception and attitude that effecting the intention to study of bachelor's degree in the faculty of business administration Rajamangala University of Technology Srivijaya.

The sample of this research are 424 from students of secondary school in Songkhla Province. The instrument for data collection is questionnaires. The statistics for the data analysis are presented in form of percentage, means, standard deviation, t-test, F-test and multi correlations.

The major findings of this research are as follow:

1. Most of student know the faculty of business administration of Rajamangala University of Technology Srivijaya.
2. The student have positive attitude about faculty of Business administration.
3. The mean of intention to study of bachelor's degree in the faculty of business administration Rajamangala University of Technology Srivijaya is .66
4. Different personal factors which consisted of sex, type of school, GPA. Father and mother's occupation are different in intention to study of bachelor's degree in the faculty of business administration Rajamangala University of Technology Srivijaya.
5. The positive relationship between perception and intention to study of bachelor's degree in the faculty of business administration Rajamangala University of Technology Srivijaya.
6. The positive relationship between attitude and intention to study of bachelor's degree in the faculty of business administration Rajamangala University of Technology Srivijaya.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์
ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด กับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย และหาความแตกต่างของระดับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ เมื่อ
กลุ่มเป้าหมายมีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา และ
โรงเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณทีมงานเก็บข้อมูลทุกคนที่ได้
ช่วยกันเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จนครบถ้วนสมบูรณ์
และที่สำคัญงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจาก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

พิเศษฐ์ พรหมใหม่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญแผนภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	5
แนวคิดด้านการรับรู้ข่าวสาร	5
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม	10
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	14
สมมติฐานการวิจัย	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
ประชากรการวิจัยและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	15
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	15
วิธีการดำเนินการเก็บข้อมูล	16
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล	18
การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ข่าวสาร	21
การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทัศนคติ	23
การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ	25
การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	26

บทที่ 5	สรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะ	33
	สรุปผลการวิจัย	34
	การอภิปรายผลการวิจัย	37
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	41
บรรณานุกรม		46
ภาคผนวก		45
ประวัติผู้วิจัย		51

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	19
2 จำนวนและร้อยละของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	21
3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	24
4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	25
5 เพศกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	26
6 หลักสูตรที่เรียนกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	26
7 สถานศึกษาที่นักเรียนสังกัดกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	27
8 เกรดเฉลี่ยสะสม กับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	28
9.การเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยสะสม	28
10. อาชีพของบิดากับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	29
11. การเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพของบิดา	30
12. อาชีพของมารดากับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	31
13. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทัศนคติ กับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	32

(7)

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
1. โครงสร้างทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน	13
2. กรอบแนวความคิดในการวิจัย	14

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประชากรที่มีการศึกษาที่ดีจะนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีความก้าวหน้า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2549) ด้วยเหตุที่ว่าการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม จึงทำให้เกิดสถานศึกษาเพื่อให้นักศึกษากับประชาชนจำนวนมาก สำหรับประเทศไทยมีสถานศึกษาที่เป็นของรัฐบาลและภาคเอกชนจำนวนมาก มีการเปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และบัณฑิตศึกษา การเปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษามีการแข่งขันกันสูงมาก คู่แข่งขันมีทั้งสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นด้วยกัน สถาบันการศึกษาจากเมืองหลวง และสถาบันการศึกษาจากภูมิภาคอื่น การจัดการศึกษาของแต่ละสถาบันจะอยู่ภายใต้การควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ซึ่งมีนโยบายหรือข้อกำหนดที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ บางครั้งการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นได้ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่มีสำนักงานอธิการบดีตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา และมีวิทยาเขต วิทยาลัยกระจายตัวอยู่ในอีกหลายพื้นที่ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีในหลายคณะวิชา เช่น บริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นต้น

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เดิมมีชื่อว่าฝ่ายพัฒนศึกษกรรม เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2498 มีแผนกวิชาพัฒนศึกษกรรมเพียงแผนกเดียว และได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจมีการเปิดสอนในระดับปริญญาตรี 4 สาขาวิชา ได้แก่ การตลาด การบัญชี การจัดการ (การจัดการทั่วไป การจัดการสำนักงาน และการจัดการอุตสาหกรรม) และระบบสารสนเทศ โดยคณะมีการมุ่งเน้นในการผลิตนักศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความสามารถทางด้านวิชาการ รวมทั้งเน้นการมีประสบการณ์ โดยกำหนดให้นักศึกษาฝึกงานกับสถานประกอบการเป็นระยะเวลาประมาณ 4 เดือน ในภาคการศึกษาสุดท้ายก่อนสำเร็จการศึกษา ซึ่งเวลาดังกล่าวเพียงพอต่อการเรียนรู้งานด้านวิชาชีพที่ตนถนัด และหากสถานประกอบการมีความต้องการให้นักศึกษาบรรจุเป็นพนักงานก็สามารถดำเนินการได้ การจัดหลักสูตรให้นักศึกษาฝึกงานในระยะเวลาที่เหมาะสม และจัดในภาคการศึกษาสุดท้าย เป็นสิ่งที่คณะ

ดำเนินการตามความต้องการของสถานประกอบการ อันจะนำมาสู่ความพึงพอใจของสถานศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และสถานประกอบการ

การจัดการศึกษาในรอบหลายปีที่ผ่านมา คณะบริหารธุรกิจได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายหลักที่จะรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต หลักสูตร 2 ปี เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แต่เนื่องจากนโยบายการจัดการการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีคำสั่งยกเลิกหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง โดยให้ใช้หลักสูตรเทียบโอนแทน ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมายหลักของคณะบริหารธุรกิจ เพราะการใช้หลักสูตรเทียบโอนอาจจะส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นในปีการศึกษา 2553 คณะบริหารธุรกิจจึงมุ่งเน้นในการรับนักศึกษาหลักสูตร 4 ปีเพิ่มขึ้น โดยคณะได้มีการวางแผนรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

เมื่อก่อนเป้าหมายหลักเปลี่ยนจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไปเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คณะบริหารธุรกิจจะต้องทำความรู้จักกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะการมีข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายจะส่งผลต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารของคณะบริหารธุรกิจ ได้แก่ ข้อมูลด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ ทักษะคิดต่อคณะบริหารธุรกิจ และความต้องการศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยของตลาดเป้าหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อเรื่องในการทำวิจัยครั้งนี้คือ การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อคณะบริหารธุรกิจ ในการวางแผนรับนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล กับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด กับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ประชากรการวิจัย ผู้วิจัยต้องการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดสงขลา

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ หลักสูตรการศึกษา ประเภทของสถานศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม การประกอบอาชีพของบิดาและมารดา และความสนใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

2 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3 ทักษะคิดของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ด้วยตนเอง และผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ

2. ทักษะคิด หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อคณะบริหารธุรกิจ ด้านการเรียนการสอน และผลที่ได้รับจากการเรียนคณะบริหารธุรกิจ

3. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะความแตกต่างของประชากร จำแนกตาม เพศ หลักสูตรการศึกษา ประเภทของสถานศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม การประกอบอาชีพของบิดาและมารดา และความสนใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

4. ความตั้งใจศึกษาต่อ หมายถึง ความคาดหวังอย่างแน่วแน่ที่จะศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องครอบคลุมเนื้อหาของ การวิจัย โดยได้กำหนดประเด็นที่ศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดด้านการรับรู้ข่าวสาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะคิด
3. แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญของมนุษย์ในการทำความเข้าใจและแปลผลข้อมูลที่ได้รับ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 การแปลผลจะแตกต่างกันออกไปตามสิ่งเร้า ตัวกระตุ้น ประสบการณ์ และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการที่มนุษย์ติดต่อสื่อสารกับสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยมนุษย์จะทำการตีความสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสได้ แล้วตอบสนองกลับไปอย่างเหมาะสม แต่ละคนอาจจะตีความในสิ่งแวดล้อมที่เหมือนกันออกไปในทางต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางจิตใจและความคิดของแต่ละคน (<http://www.ismed.or.th/SME/src/upload/knowledge>) ดังนั้น การรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่สิ่งเร้ากระตุ้นการรับรู้และถูกตีความเป็นสิ่งที่มีความหมายโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์และความเข้าใจของบุคคล (Bernstein, 1999:72) การรับรู้เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ (perception is learned) ดังนั้น ถ้าขาดการเรียนรู้หรือประสบการณ์จะมีเพียงการรับสัมผัสเท่านั้น พฤติกรรมการรับรู้จึงเป็นกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่ต่อเนื่องจากการรู้สึกสัมผัสรับรู้ เป็นกระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามาในกระบวนการรู้สึก เมื่อเครื่องรับหรืออวัยวะรับสัมผัส สัมผัสสิ่งเร้า เราจะเกิดความรู้สึกแล้วส่งความรู้สึกนั้นไปตีความ หรือแปลความหมายกลายเป็นการรับรู้ การรับรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญต่อไปนี้

1. การสัมผัส
2. ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้า

3. การแปลความหมายจากการสัมผัส

4. การใช้ความรู้เดิมหรือการใช้ประสบการณ์เพื่อแปลความหมาย

Moorehead และ Griffin (1998) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่าเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลใช้จัดระเบียบ และตีความความรู้สึกประทับใจของตนเองเพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม อย่างไรก็ตาม Cramer และ Kinigi (1995 อ้างถึงใน รังริ, 2540: 6) ได้กล่าวว่าเสริมว่าการรับรู้จะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งทางด้านความคิดและทางจิตใจ ซึ่งทำให้คนแปลความหมายและเข้าใจสภาพแวดล้อมรอบตัว

นอกจากการรับรู้เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้แล้ว บุคคลที่เกิดการรับรู้ยังมีการเลือกสรร (selective) โดยการเลือกสรรการรับรู้ที่ขึ้นอยู่กับการประกอบ 2 ประการคือ

1. องค์ประกอบอันเนื่องมาจากสิ่งเร้า ลักษณะของสิ่งเร้าที่ทำให้เรารับรู้ได้ทันทีต้องเป็นสิ่งเร้าที่สามารถดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี โดยสิ่งเร้าควรมีลักษณะต่อไปนี้

- 1.1 ความเข้มและขนาด
- 1.2 ความผิดแผกกัน
- 1.3 การกระทำซ้ำ
- 1.4 การเคลื่อนไหว
- 1.5 ความแปลกใหม่
- 1.6 การใช้อิทธิพลทางสังคม

2. องค์ประกอบอันเนื่องมาจากตัวบุคคล ประกอบด้วย 2 ส่วนที่สำคัญคือ

2.1 องค์ประกอบทางด้านสรีระ เนื่องจากอวัยวะรับสัมผัสของแต่ละคนมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกัน บุคคลไม่สามารถที่จะตอบสนองสิ่งเร้าทุกชนิดได้ สภาพร่างกายมีผลต่อสมรรถภาพการรับสัมผัส ดังนั้นหากสภาพร่างกายมีความบกพร่องอาจจะส่งผลให้สมรรถภาพในการรับรู้เปลี่ยนไปได้

2.2 องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา ได้แก่

- 2.2.1 ความสนใจ โดยปกติคนเราจะเลือกรับรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ
- 2.2.2 ความคาดหวัง การรับรู้ของบุคคลมักจะเป็นไปตามที่คาดหวัง
- 2.2.3 ความต้องการ หากคนเรามีความต้องการสิ่งใด จะส่งผลให้มีการรับรู้ไปตามความต้องการนั้น
- 2.2.4 การเห็นคุณค่า การรับรู้ขึ้นอยู่กับการเห็นคุณค่าที่มีอยู่ในตัวของสิ่งนั้น

การรับรู้เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความเข้าใจ การคิด การรู้สึก ความจำ การเรียนรู้ การตัดสินใจ และการแสดงพฤติกรรม การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้เลือกจัดประเภท และแบ่งความหมายของสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อมที่มากระตุ้นประสาทรับสัมผัส และพาดพิงข้อมูลที่เปลี่ยนไปสู่การกระทำที่มีความหมาย ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับอย่างไรขึ้นอยู่กับผลของการทำงานของกระบวนการรับรู้ และการรับรู้นี้ทำให้บุคคลตระหนักถึงตนเอง บุคคลอื่น สิ่งของและเหตุการณ์หรือสิ่งแวดล้อมในโลกแห่งความเป็นจริง การรับรู้มีความสำคัญต่อบุคคล และมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมออกมา แต่แต่ละบุคคลมีการรับรู้ต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ เป้าหมาย สถานภาพบทบาทของตนในครอบครัว โลกของงานและสันตนา การส่วนบุคคล (กรรณิการ, 2528, หน้า 464-465)

นักวิชาการได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในองค์กรตลอดเวลา และประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. การถูกกระทบจากสิ่งเร้า หมายความว่า จะมีปรากฏการณ์ เหตุการณ์ หรือสภาพแวดล้อมมากระทบผู้รับรู้ และจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม อย่างไรก็ตามจะมีสิ่งเร้าเข้ามากระทบผู้รับรู้เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นอาจจะมีการเลือกรับรู้จากสิ่งเร้าที่ตนสนใจเท่านั้น
2. การบันทึกปรากฏการณ์ โดยอาศัยประสาทสัมผัสรับความรู้สึกจากสิ่งเร้า ดังนั้นการบันทึกจะขึ้นอยู่กับความสามารถของประสาทสัมผัสของแต่ละคน
3. การตีความสิ่งเร้า เป็นการมุ่งอธิบายความหมายของสิ่งเร้าที่กระทบ และความรู้สึกของคนที่มีต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น
4. ข่าวสารย้อนกลับ เป็นขั้นตอนเกี่ยวกับความรู้สึกที่คนเรามีต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในด้านความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมที่มีต่อสิ่งที่รับรู้
5. ปฏิกริยาโต้ตอบ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการรับรู้ โดยผู้รับรู้จะแสดงพฤติกรรมโต้ตอบ หรือสนองตอบต่อสิ่งเร้าที่มากระทบ โดยการแสดงพฤติกรรมจะสะท้อนความรู้สึก ค่านิยม และการเรียนรู้

Schermerhorn และคณะ (2000, pp. 88-89) กล่าวถึงกระบวนการรับรู้ว่าเป็นการประมวลผลข้อมูลที่ตัดสินใจรับรู้ของบุคคล โดยมีขั้นตอนการประมวลผล 4 ขั้นตอน คือ

1. ความตั้งใจและการเลือกข้อมูล ผู้รับข้อมูลจะพิจารณาเลือกเฉพาะข้อมูลที่ตนสนใจและมีประโยชน์ต่อการใช้งาน
2. การรวบรวมจัดระบบข้อมูล จะเน้นความมีประสิทธิภาพ โดยใช้ประสบการณ์ การเรียนรู้ และความคิดในการจัดระบบข้อมูล

3. การตีความข้อมูล การตีความหมายข้อมูลของแต่ละบุคคลอาจมีความแตกต่างกัน
4. การปรับปรุงข้อมูล เนื่องจากกระบวนการรับรู้ข้อมูลเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สั้นมาก

2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกเหล่านั้นจะแสดงออกมาได้สองลักษณะเด่น คือ ความรู้สึกในด้านบวกหรือทัศนคติเชิงบวก และความรู้สึกในด้านลบหรือทัศนคติเชิงลบ การรับรู้ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล จะก่อประโยชน์แก่หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้น

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์ โดยจะแสดงออกมาในรูปของความชอบหรือไม่ชอบ พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยความรู้สึกที่แสดงออกมามีเกิดจากการเรียนรู้ (จูตินันท์ วรรณมานนท์, 2546:4; จิตภา ชิมสกุล, 2546:5; สุชา จันท์เอม, 2541:242)

เฟื่องนภา เตียเจริญ (2540) แสดงแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนคติว่าทัศนคติมีองค์ประกอบ 3 ประการคือ 1) องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Element) เป็นความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย ที่ประเมินแล้วว่าน่าชื่นชมหรือไม่น่าชื่นชม ดีหรือไม่ดี รวมไปถึงความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกริยาอย่างไรต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น 2) องค์ประกอบทางด้านความขัดแย้ง (Affective Element) ประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกที่บุคคลมีต่อเป้าหมายทัศนคตินั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ทำให้บุคคลเกิดปฏิกริยาตอบโต้ และ 3) องค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavioral Element) เป็นแนวโน้มพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือสนับสนุนต่อเป้าหมายและมีพฤติกรรมในทางต่อต้านหรือทำลายต่อเป้าหมายหากมีทัศนคติในทางลบ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, (2548 : 144-145) ระบุว่าทัศนคติเป็นความคิดเห็นที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการประกอบกันคือ

1. องค์ประกอบทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นส่วนที่แสดงถึงความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และความเชื่อ (Beliefs) ที่ผู้บริโภคมืดต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนของความเข้าใจเป็นส่วนประกอบแรก ซึ่งก็คือความรู้และการรับรู้ที่ได้รับจาก

การผสมกับประสบการณ์โดยตรงต่อทัศนคติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งข้อมูล ความรู้ และผลกระทบต่อการรับรู้นี้จะกำหนดความเชื่อถือ ซึ่งหมายถึงสภาพด้านจิตใจที่สะท้อนความรู้เฉพาะอย่างของบุคคลและมีการประเมินเกี่ยวกับความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. องค์ประกอบทางด้านความชอบ (Affective Component) เป็นที่สะท้อนถึงอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคมที่มีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพอารมณ์จะสามารถเพิ่มประสบการณ์ด้านบวก (Positive) หรือด้านลบ (Negative) ซึ่งประสบการณ์จะมีผลกระทบด้านจิตใจ วิธีปฏิบัติที่ใช้วัดการประเมินผลอาศัยเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ดีหรือไม่ดี เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavior Component) เป็นที่สะท้อนถึงความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม การปฏิบัติ หรือปฏิกิริยาของผู้บริโภค ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่ง

และเมื่อมีการแบ่งประเภทของทัศนคติ จะแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติเชิงบวกหรือที่ดี เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกถึงความรู้สึก อารมณ์จากสภาพจิตใจ โต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน การดำเนินการขององค์กรและอื่นๆ
 2. ทัศนคติเชิงลบหรือไม่ดี คือทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในการเสื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลง ระแวง สงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร สถาบัน การดำเนินการขององค์กรและอื่นๆ
 3. ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน สถาบัน องค์กร และอื่นๆ โดยสิ้นเชิง
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี, (2548) แสดงให้เห็นว่าทัศนคติประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ๆ ดังนี้
1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
 2. ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นทัศนคติจึงมีทั้งบวกทั้งลบ
 3. ทัศนคติประกอบด้วยส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) และส่วนของพฤติกรรม (Behavior Component)
 4. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงง่าย การเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ

หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของทัศนคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มแข็ง (Intensity) หรือความมากน้อย ทัศนคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

5. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนทัศนคติ จะต้องเปลี่ยนค่านิยม

6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการทัศนคติของเด็ก โดยเฉพาะทัศนคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ ทัศนคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีทัศนคติบวกสูงสุด

อดุลย์ จาตุรงค์กุล (2543, หน้า 192) ได้แสดงให้เห็นว่าทัศนคติที่แสดงออกมา เป็นการทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสะดวกและความง่ายในการก่อพฤติกรรม เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ที่ยาวนาน จึงสามารถลดจำนวนข่าวสารที่จะต้องใช้ในการตัดสินใจได้
2. ทัศนคติมีความเข้มข้นต่างกัน แม้ทัศนคติจะเป็นแนวโน้มของความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ในความชอบหรือไม่ชอบนั้นยังมีระดับความรู้สึก (degree of feeling) ที่ไม่เท่ากัน
3. ระดับความมั่นคงในทัศนคติแตกต่างกัน ทัศนคติบางอย่างมีความมั่นคงสูง ในขณะที่ทัศนคติบางอย่างมีความมั่นคงต่ำ ทัศนคติที่เกิดจากประสบการณ์โดยจะมีความมั่นคงสูงกว่าทัศนคติที่เกิดขึ้นโดยอ้อม ทัศนคติที่มีระดับความมั่นคงสูงมักจะสะท้อนพฤติกรรมได้ดีกว่าทัศนคติที่มีระดับความมั่นคงต่ำ ที่สำคัญระดับความมั่นคงของทัศนคติมีผลต่อความไวในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทัศนคติที่มีระดับความมั่นคงสูง จะมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าทัศนคติที่มีระดับความมั่นคงต่ำ เนื่องจากองค์ประกอบที่สำคัญของทัศนคติประกอบด้วย ความเชื่อ ความรู้สึก และพฤติกรรม เพราะฉะนั้นหากมีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบของ ทัศนคติย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติได้เช่นกัน (Hawkins, Best, & Coney, 1998, pp. 355-356)

3.แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม

Ajzen and Fishbein (1975) ได้ระบุปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้ดีที่สุดคือความตั้งใจก่อพฤติกรรม (behavioral intention) ความตั้งใจก่อพฤติกรรมของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากทัศนคติที่มีต่อการก่อพฤติกรรม (attitude toward the behavior) และความเชื่อต่อการได้รับ

อิทธิพลจากสังคม (subjective norm) เป็นที่มาของทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (the theory of reasoned action) (Ajzen & Fishbein, 1975; 1980)

การใช้ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผลมากำหนดเป็นพื้นฐานในการวิจัย จะประสบความสำเร็จอย่างกว้างขวางในการทำนายพฤติกรรมของบุคคลที่สามารถแสดงการกระทำหรือพฤติกรรมได้อย่างอิสระ แต่เมื่อใดก็ตามที่มีการนำทฤษฎีดังกล่าวไปทำนายพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่สามารถควบคุมการกระทำของตนได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากผู้ก่อพฤติกรรมมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ข้อจำกัดด้านเวลา โอกาส การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผลจะไม่สามารถทำนายความตั้งใจก่อพฤติกรรมได้เต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากทัศนคติที่มีต่อการก่อพฤติกรรม และความเชื่อต่อการได้รับอิทธิพลจากคนรอบข้างหรือแรงผลักดันทางสังคมยังไม่สามารถอธิบายความตั้งใจในการก่อพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างเต็มที่ ผลการศึกษาในระยะต่อมาแสดงให้เห็นว่าการอธิบายความตั้งใจก่อพฤติกรรมของมนุษย์ได้รับอิทธิพลมาจากการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการก่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคลด้วย (Ajzen, 1991; Sheppard et al., 1988; Taylor & Todd, 1995) โดยบุคคลที่มีความเชื่อระดับสูงต่อความสามารถในการควบคุมการก่อพฤติกรรมของตน มีแนวโน้มก่อพฤติกรรมง่ายกว่าผู้ที่มีความเชื่อมั่นในระดับที่ต่ำกว่า (<http://Hsu.usf.deu/> Kmbriion TRA_TPB.Htm)

จากข้อจำกัดบางประการของทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล นักวิจัยในระยะต่อมาจึงใช้ทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน (the theory of planned behavior) เป็นตัวแบบในการศึกษาการทำนายพฤติกรรมของบุคคลมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีการศึกษาความตั้งใจก่อพฤติกรรมของประชากรที่ไม่สามารถควบคุมการกระทำของตนได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากขาดปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการก่อพฤติกรรม จะนำทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนมาใช้เป็นตัวแบบในการศึกษาแทนการใช้ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (Taylor & Todd, 1995)

โครงสร้างของทฤษฎี

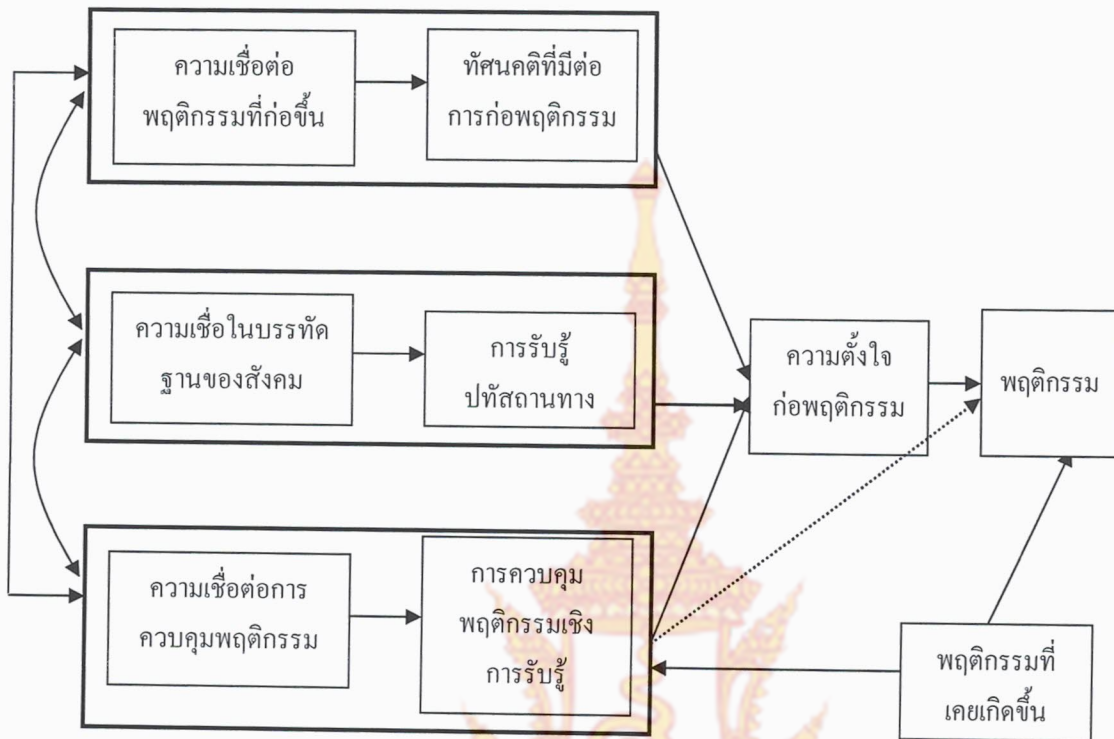
ทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน (Ajzen, 1988, 1991) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงในการศึกษาการก่อพฤติกรรมของมนุษย์ (Ajzen, 2001) ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (Ajzen & Fishbein, 1975, 1980) เนื่องจากทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผลมีข้อจำกัดในการทำนายพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่สามารถควบคุมการก่อพฤติกรรมได้อย่างเต็มที่ การพัฒนาทฤษฎีได้เพิ่มตัวแปรทำนายความตั้งใจในการก่อพฤติกรรมเข้ามาในโครงสร้างของทฤษฎี ได้แก่ การควบคุมพฤติกรรมเชิงการรับรู้ (perceived behavioral control) ตัวแปรที่เพิ่มเข้ามาแสดงถึงระดับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล โดยแต่ละคนจะมีระดับการรับรู้ภายในที่แตกต่างกัน เนื่องจากการมี

ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ฐานะทางเศรษฐกิจ เวลา และโอกาสในการก่อพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ไม่เท่ากัน

ทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนมีตัวแปรทำนายความตั้งใจก่อพฤติกรรม 3 ตัวแปรด้วยกันคือ (1) ทศนคติต่อการก่อพฤติกรรม (attitude toward the behavior) ซึ่งวัดได้จากความเชื่อต่อผลที่จะได้รับจากการก่อพฤติกรรม (behavioral beliefs) (2) การได้รับอิทธิพลจากบุคคลในสังคม (subjective norm) วัดได้จากความเชื่อต่ออิทธิพลของกลุ่มอ้างอิงในสังคม (normative beliefs) และ (3) การรับรู้การควบคุมการก่อพฤติกรรม (perceived behavioral control) ซึ่งวัดได้จากความเชื่อต่อการมีอยู่ของปัจจัยที่จะส่งผลต่อความยากง่ายในการก่อพฤติกรรม (control beliefs) ตัวแปรทั้ง 3 ข้างต้น ได้แก่ ทศนคติต่อการก่อพฤติกรรม การได้รับอิทธิพลจากสังคม และการรับรู้การควบคุมการก่อพฤติกรรม เป็นตัวแปรที่รวมกันพยากรณ์ความตั้งใจก่อพฤติกรรมของบุคคล (Ajzen, 2002) และความตั้งใจก่อพฤติกรรมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการก่อพฤติกรรมจริง โดยลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามโครงสร้างของทฤษฎีมีลักษณะดังนี้

1. ความตั้งใจก่อพฤติกรรมจะสูงขึ้น เมื่อบุคคลมีทศนคติที่ดีต่อการก่อพฤติกรรมเพิ่มขึ้น
2. ความตั้งใจก่อพฤติกรรมจะสูงขึ้น เมื่อบุคคลเชื่อว่ากลุ่มอ้างอิงเห็นด้วยหรือสนับสนุนการก่อพฤติกรรมของตนเพิ่มขึ้น และ
3. ความตั้งใจก่อพฤติกรรมจะสูงขึ้น เมื่อบุคคลรับรู้ว่าคุณสามารถควบคุมการก่อพฤติกรรมได้ในระดับที่สูงขึ้น

ทศนคติต่อการก่อพฤติกรรม ความเชื่อต่อการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอ้างอิงในสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการก่อพฤติกรรมมีผลเชิงบวกต่อความตั้งใจก่อพฤติกรรม นอกจากนี้แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนได้แสดงให้เห็นว่ายิ่งความตั้งใจก่อพฤติกรรมสูงเท่าใด โอกาสที่บุคคลจะก่อพฤติกรรมย่อมสูงมากเท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโครงสร้างทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผนอย่างละเอียด พบว่า นอกจากการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการก่อพฤติกรรมจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความตั้งใจก่อพฤติกรรมแล้ว ตัวแปรดังกล่าวอาจจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการก่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงด้วย ตัวแปรต่าง ๆ ในโครงสร้างของทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน (the theory of planned behavior) (Ajzen, 2002) ได้แสดงไว้ในภาพ 2 มีลักษณะดังนี้

ภาพ 2 โครงสร้างทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน

ที่มา. จาก ตัวแบบของทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน, โดย I. Ajzen, 2002, ค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2545, จาก <http://www.people.umass.edu/aizen/tpb.diag.html>

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าความตั้งใจก่อพฤติกรรมของบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสาร และทัศนคติ ดังนั้นกรอบแนวคิดในการวิจัยจึงมีโครงสร้างดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวความคิดในการวิจัยข้างต้น สามารถกำหนดสมมติฐานในการวิจัย ได้ดังนี้

1. นักเรียนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย แตกต่างกัน
2. การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
3. ทัศนคติต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านการสื่อสารของคณะบริหารธุรกิจ เพื่อสร้างการรับรู้และก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5.2 ผลการวิจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสาร และทัศนคติกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ส่งผลให้คณะสามารถกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ และกำหนดกลยุทธ์ เพื่อจูงใจให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาศึกษาต่อในคณะบริหารธุรกิจ จำนวนมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามนั้น ได้มีการทดสอบก่อนการนำไปใช้จริง ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าคำถามทั้งหมดสามารถครอบคลุมสาระตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนที่ทีมงานเก็บข้อมูลทุกคนได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้คุ้นเคยกับแบบสอบถามก่อนการออกไปสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลจริง สำหรับขั้นตอนของการดำเนินงานวิจัย มีดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรในการวิจัยและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 (ปวช.3) สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครสงขลา และนอกเขตเทศบาลนครสงขลา การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง และโรงเรียนอาชีวศึกษา 4 แห่ง จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 424 คน

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง โดยมีการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวแปร โดยแบ่งส่วนต่าง ๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 7 ข้อ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการก่อพฤติกรรมของบุคคล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคคลภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 9) โดยได้ค่าความเชื่อถือได้ของทัศนคติเท่ากับ .945 และค่าความเชื่อถือได้ของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจเท่ากับ .894

3. วิธีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม โดยทีมงานเก็บข้อมูลได้กระจายกันลงไปในพื้นที่เก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตพื้นที่เทศบาล และนอกเขตนครสงขลา เมื่อเก็บข้อมูลครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

4. การจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากจัดเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดคู่มือการลงรหัสให้ทีมงานลงรหัสใน Coding Sheet พร้อมกับมีการตรวจสอบความถูกต้องของรหัส และป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ หลังจากนั้นจึงทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทั้งหมด และปรับแก้ข้อมูลให้ถูกต้อง

การประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรม R โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยจะประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ประกอบด้วย การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (multiple correlation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีต่อคณะบริหารธุรกิจ และศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 424 คน จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลนครสงขลา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของประชากร 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (multiple correlation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล
- 4.2 การรับรู้ข่าวสาร
- 4.3 ทัศนคติต่อคณะบริหารธุรกิจ
- 4.4 ความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และ
- 4.5 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลด้านเพศ อายุ หลักสูตรศึกษา ประเภทสถานศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม อาชีพบิดา และอาชีพมารดา ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

คุณสมบัติ	จำนวน	ค่าร้อยละ
เพศ		
ชาย	139	32.8
หญิง	285	67.2
รวม	424	100.0
สายที่ศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	195	46.0
ปวช.ปี 3	229	54.0
รวม	424	100.0
ประเภทสถานศึกษา		
รัฐบาล	219	52.1
เอกชน	201	47.9
รวม	420	100.0
เกรดเฉลี่ยสะสม		
1.00 – 2.30	24	5.8
2.31 – 2.50	54	12.8
2.51 – 2.75	123	29.2
2.76 – 3.00	101	23.9
3.00 – 3.50	66	15.5
3.51 – 4.00	54	22.8
รวม	422	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

คุณสมบัติ	จำนวน	ค่าร้อยละ
อาชีพบิดา		
ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	101	24.3
พนักงานบริษัท	54	13.0
ค้าขาย	97	23.3
เกษตรกร	31	7.5
รับจ้างทั่วไป	89	21.4
ธุรกิจส่วนตัว	37	8.8
อื่นๆ	7	1.7
รวม	416	100.0
อาชีพมารดา		
ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	56	14.6
พนักงานบริษัท	53	13.8
ค้าขาย	101	26.4
เกษตรกร	42	11.0
รับจ้างทั่วไป	72	17.8
ธุรกิจส่วนตัว	29	7.6
อื่นๆ	30	7.8
รวม	383	100.0

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 67.2 มาจากชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สังกัดโรงเรียนของรัฐบาลสูงกว่าโรงเรียนเอกชนเล็กน้อย มีเกรดเฉลี่ยสะสมกระจายกันตั้งแต่ 1.00 – 4.00 บิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวนมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพค้าขาย และ

รับจ้างทั่วไป ตามลำดับ ส่วนมารดาประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไป และรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้แสดงเป็นค่าความถี่ และร้อยละ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คุณสมบัติ	จำนวน	ค่าร้อยละ
การรู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย		
รู้จัก	389	93.1
ไม่รู้จัก	29	6.9
รวม	418	100.0
การรับรู้เกี่ยวกับต้นสังกัดของมหาวิทยาลัย		
รู้	368	89.3
ไม่รู้	44	10.7
รวม	412	100.0
การรับรู้เกี่ยวกับชื่อของคณะกรรมการบริหารธุรกิจ		
รับรู้	350	85.8
ไม่รับรู้	58	14.2
รวม	408	100.0
การรู้จักสถานที่ตั้งของคณะกรรมการบริหารธุรกิจ		
รู้จัก	302	73.5
ไม่รู้จัก	109	26.5
รวม	401	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณสมบัติ	จำนวน	ค่าร้อยละ
การรับรู้เกี่ยวกับสาขาที่คณะบริหารธุรกิจเปิดสอน		
ไม่รู้เลย	93	22.5
พอจะรู้	203	49.2
รู้พอสมควร	101	24.5
รู้มากที่สุด	16	3.8
รวม	413	100.0
สื่อที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายรู้จักคณะบริหารธุรกิจ		
ประกาศของมหาวิทยาลัย	136	35.3
ใบปลิว/แผ่นพับของคณะบริหารธุรกิจ	41	8.6
วิทยุ	33	10.6
อินเทอร์เน็ต	61	15.8
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	6	1.6
คู่มือการสมัครสอบ	17	4.4
นักศึกษาที่กำลังศึกษาคณะบริหารธุรกิจ	76	19.7
อื่น ๆ	15	3.9
รวม	385	100.0
ความถี่ในการรับรู้ข่าวสารของคณะบริหารธุรกิจ		
ไม่รับรู้เลย	46	12.0
นานนานครั้ง	164	43.6
ค่อนข้างบ่อย	110	28.6
บ่อยที่สุด	65	16.8
รวม	385	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

คุณสมบัติ	จำนวน	ค่าร้อยละ
การรับรู้เกี่ยวกับเว็บไซต์ของคณะบริหารธุรกิจ		
รู้จัก	123	32.6
ไม่รู้จัก	254	67.4
รวม	385	100.0
ประสบการณ์การเยี่ยมชมคณะบริหารธุรกิจ		
เคย	10	2.6
ไม่เคย	180	46.8
ไม่แน่ใจ	110	28.6
รวม	385	100.0

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 93.3 รู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยรู้จักคณะบริหารธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 85.8 เกือบร้อยละ 50 พอจะรู้ว่าคณะบริหารธุรกิจเปิดสอนสาขาวิชาใดบ้าง อย่างไรก็ตามมีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 22.5 ไม่รู้ว่าคณะบริหารธุรกิจเปิดสอนสาขาวิชาใดบ้าง ประกาศของมหาวิทยาลัยเป็นสื่อที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักคณะบริหารธุรกิจสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาคือการรับรู้ข้อมูลจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และสื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 15.8 ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 46.8 ระบุว่าได้รับข่าวสารของคณะบริหารธุรกิจในลักษณะนาน ๆ ครั้ง และร้อยละ 28.6 ได้รับข่าวสารค่อนข้างบ่อย ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งไม่รู้จักเว็บไซต์ของคณะบริหารธุรกิจ และเกือบครึ่งยังไม่เคยเข้ามาเยี่ยมชมคณะบริหารธุรกิจ

4.3 การวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนคณะบริหารธุรกิจ

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จากข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนฯ	ระดับความคิดเห็น
1. คณะบริหารธุรกิจเป็นคณะที่น่าสนใจ	3.83	.90	เห็นด้วยมาก
2. จบคณะบริหารธุรกิจจะสามารถประกอบอาชีพ ได้หลากหลาย	3.84	.81	เห็นด้วยมาก
3. คณะบริหารธุรกิจเปิดสอนสาขาวิชาที่น่าสนใจ	3.91	.97	เห็นด้วยมาก
4. คณะบริหารธุรกิจได้รับความนิยมาจากคนรุ่นใหม่	4.00	.84	เห็นด้วยมาก
5. การมีความรู้ด้านบริหารธุรกิจ จะรู้เท่าทัน กลยุทธ์ของธุรกิจ	4.02	.82	เห็นด้วยมาก
6. อาจารย์คณะบริหารธุรกิจมีคุณวุฒิสูง และสอนตรง สายวิชาที่เรียนมา	3.76	.92	เห็นด้วยมาก
7. คณะบริหารธุรกิจให้ความสำคัญกับความต้อง ของผู้เรียน	3.77	.86	เห็นด้วยมาก
8. นักศึกษาชายของคณะบริหารธุรกิจแต่งกาย สุภาพ ดูสะอาดตา	3.77	.87	เห็นด้วยมาก
9. นักศึกษาหญิงของคณะบริหารธุรกิจแต่งกายดี ดูภูมิฐาน และน่ารัก	3.81	.84	เห็นด้วยมาก
10. ปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจเป็นคณะที่มีผู้ สนใจเรียนจำนวนมาก	3.90	.94	เห็นด้วยมาก
11. จบคณะบริหารธุรกิจสามารถทำงานบริษัท หรือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวก็ได้	3.90	.87	เห็นด้วยมาก
12. ผู้เรียนสามารถนำความรู้หารายได้ระหว่างเรียนได้	3.93	.97	เห็นด้วยมาก
13. การตัดสินใจเรียนคณะบริหารธุรกิจเป็นการ ตัดสินใจที่ถูกต้องที่สุด	4.00	.95	เห็นด้วยมาก
ภาพรวม	3.90	.68	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนคณะบริหารธุรกิจ โดยมีความเห็นด้วยระดับมากต่อการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจทั้งรายข้อและภาพรวม

4.4 การวิเคราะห์ความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนฯ
1. ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารการรับสมัครสอบของคณะบริหารธุรกิจ	.83	.65
2. ข้าพเจ้าสมัครสอบเข้าเรียนคณะบริหารธุรกิจ	.60	.56
3. ข้าพเจ้าจะเดินทางไปสอบข้อเขียนของคณะบริหารธุรกิจ	.60	.57
4. หากสอบข้อเขียนผ่านข้าพเจ้าจะไปสอบสัมภาษณ์	.59	.57
5. หากรู้ว่าสอบผ่านข้าพเจ้าจะเรียนคณะบริหารธุรกิจ	.63	.59
6. ข้าพเจ้าใฝ่ฝันจะเรียนคณะบริหารธุรกิจมาโดยตลอด	.65	.57
7. ข้าพเจ้าต้องการเรียนคณะบริหารธุรกิจ	.75	.61
ภาพรวม	.66	.43

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในภาพรวมเท่ากับ .66 สำหรับค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อรายด้าน 3 อันดับแรก พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของการติดตามข่าวสารการรับสมัครสอบของคณะบริหารธุรกิจสูงที่สุดเท่ากับ .83 รองลงมาคือค่าเฉลี่ยด้านความตั้งใจเรียนคณะบริหารธุรกิจเท่ากับ .75 และค่าเฉลี่ยของความใฝ่ฝันที่จะเรียนคณะบริหารธุรกิจเท่ากับ .65 ตามลำดับ

4.5 การทดสอบสมมติฐาน

4.5.1 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตาราง 5 เพศกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ชาย	139	.58	.47	t = -2.530
หญิง	274	.70	.41	Sig. = .012
รวม	314			

จากตาราง 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเท่ากับ .58 และนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเท่ากับ .70 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนหญิงมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 หลักสูตรที่เรียนกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

หลักสูตร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
สายสามัญ	189	.47	.48	t = -8.377
สายอาชีพ	223	.82	.32	Sig. = .000
รวม	412			

จากตาราง 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่เรียนสายสามัญ มีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเท่ากับ .47 และนักเรียนที่เรียนสายอาชีพ มีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเท่ากับ .82 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกสายที่ศึกษา พบว่านักเรียนสายอาชีพมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สูงกว่านักเรียนสายสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 สถานศึกษาที่นักเรียนสังกัดกับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สถานศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
เอกชน	191	.78	.35	t = 5.184
รัฐบาล	213	.55	.48	Sig. = .000
รวม	304			

จากตาราง 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนสังกัดโรงเรียนเอกชน มีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเท่ากับ .78 และนักเรียนสังกัดโรงเรียนรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเท่ากับ .55 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสถานศึกษาที่นักเรียนสังกัด พบว่า นักเรียนสังกัดสถานศึกษาภาคเอกชนมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สูงกว่านักเรียนสังกัดสถานศึกษาภาครัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 เกรดเฉลี่ยสะสม กับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
1.00 – 2.30	24	.68	.38	F = 2.881 Sig. = .014
2.31 – 2.50	49	.56	.45	
2.51 – 2.75	118	.64	.38	
2.76 – 3.00	100	.75	.41	
3.00 – 3.50	66	.56	.42	
3.51 – 4.00	54	.77	.57	
รวม	411	.66	.43	

จากตาราง 8 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันอย่างน้อยสองกลุ่ม มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นรายคู่ จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ย		2.31 – 2.50	2.76 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
	\bar{X}	.60	.75	.56	.77
2.31 – 2.50	.60		.188* (.013)		.212* (.014)
2.76 – 3.00	.75			.192* (.006)	
3.01 – 3.50	.56				.216* (.007)
3.51 – 4.00	.77				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นรายคู่ ปรากฏดังนี้

เกรดเฉลี่ย 2.31 – 2.50 มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจต่ำกว่าเกรดเฉลี่ย 2.76 – 3.00 และ 3.51 – 4.00

เกรดเฉลี่ย 2.76 – 3.00 มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจต่ำกว่าเกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50

เกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจต่ำกว่าเกรดเฉลี่ย 3.50 – 4.00

ตาราง 10 อาชีพของบิดากับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

อาชีพบิดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	101	.71	.48	F = 2.881 Sig. = .014
พนักงานบริษัทเอกชน	54	.76	.39	
ค้าขาย	90	.62	.30	
เกษตรกร	31	.31	.44	
รับจ้างทั่วไป	89	.70	.46	
ธุรกิจส่วนตัว	37	.67	.45	
รวม	402	.66	.44	

จากตาราง 10 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่มอาชีพ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพบิดา		เกษตรกร
	\bar{X}	.31
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	.71	.402* (.000)
พนักงานบริษัทเอกชน	.77	.466* (.000)
ค้าขาย	.62	.313* (.000)
รับจ้างทั่วไป	.70	.395* (.000)
ธุรกิจส่วนตัว	.67	.365* (.001)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามอาชีพของบิดา เป็นรายคู่ ปรากฏว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต่ำกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย รับจ้างทั่วไป และประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 12 อาชีพของมารดากับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

อาชีพของมารดา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	56	.79	.56	F = 8.794 Sig. = .000
พนักงานบริษัทเอกชน	53	.54	.33	
ค้าขาย	94	.65	.38	
เกษตรกร	38	.39	.39	
รับจ้างทั่วไป	72	.59	.41	
ธุรกิจส่วนตัว	29	1.03	.26	
อื่นๆ	30	.58	.47	
รวม	372	.64	.44	

จากตาราง 12 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่มอาชีพ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.2 การทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และทัศนคติ กับความตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีดังนี้

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทัศนคติกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ	จำนวน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	Sig.
การรับรู้ข่าวสาร	380	.433*	.000
ทัศนคติต่อคณะบริหารธุรกิจ	402	.310*	.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร ทัศนคติต่อคณะบริหารธุรกิจ กับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า การรับรู้ข่าวสาร และทัศนคติต่อคณะบริหารธุรกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนคติต่อคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจต่ำกว่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยในครั้งนี้จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทักษะคิดต่อการเรียนการสอนคณะบริหารธุรกิจ ความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด กับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 (ปวช.3) สังกัด โรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครสงขลา และนอกเขตเทศบาลนครสงขลา การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จากจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 424 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย แบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะคิดต่อการเรียนคณะบริหารธุรกิจ โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย โดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยประกอบด้วย

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ ทักษะคิด และความตั้งใจก่อพฤติกรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามในการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 9)

การจัดเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถาม โดยทีมงานเก็บข้อมูลได้กระจายกันลงไปในพื้นที่และขอสัมภาษณ์นักเรียนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยโรงเรียนในเขตเทศบาลนครสงขลา และโรงเรียนนอกเขตเทศบาลนครสงขลา จำนวน 8 โรงเรียน เมื่อเก็บข้อมูลครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

การประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรม R โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัยจะประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมานสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ประกอบด้วย การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (multiple correlation)

5.1 สรุปผลการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง ความต้องการใช้บริการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 67.2 จบชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สังกัดโรงเรียนของรัฐบาลสูงกว่าโรงเรียนเอกชนเล็กน้อย มีเกรดเฉลี่ยสะสมกระจายกันตั้งแต่ 1.00 – 4.00 บิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวนมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพค้าขาย และรับจ้างทั่วไป ตามลำดับ ในขณะที่มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไป และรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจตามลำดับ สำหรับความสนใจในการศึกษาต่อสายอาชีพกับสายสามัญ ปรากฏว่ามีสัดส่วนแตกต่างกันเล็กน้อย

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดรู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ขณะเดียวกัน ร้อยละ 85.8 รู้จักคณะกรรมการบริหารธุรกิจ เกือบร้อยละ 50 พอจะรู้ว่าคณะกรรมการบริหารธุรกิจเปิดสอนสาขาวิชาใดบ้าง อย่างไรก็ตามมีผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 22.5 ไม่รู้ว่าคณะกรรมการบริหารธุรกิจเปิดสอนสาขาวิชาใด ประกาศของมหาวิทยาลัยเป็นสื่อที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักคณะกรรมการบริหารธุรกิจสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาคือการบอกต่อจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และสื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 15.8 ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 46.8 ระบุว่าตนได้รับรู้ข่าวสารของคณะกรรมการบริหารธุรกิจในลักษณะนาน ๆ ครั้ง อย่างไรก็ตามร้อยละ 28.6 ระบุว่าได้รับรู้ข่าวสารของคณะกรรมการบริหารธุรกิจค่อนข้างบ่อย ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 50 ไม่รู้จักชื่อเว็บไซต์ของคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และกลุ่มเหล่านี้ก็ไม่เคยเข้ามาเยี่ยมชมคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนของคณะกรรมการบริหารธุรกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนของคณะกรรมการบริหารธุรกิจ โดยมีความเห็นด้วยระดับมากต่อการเรียนการสอนของคณะกรรมการบริหารธุรกิจทั้งรายข้อและภาพรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามยอมรับว่าการมีความรู้ด้านบริหารธุรกิจ จะทำให้เป็นตนเป็นคนที่มีคุณค่าทางคุณประโยชน์ของธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจเป็นคณะที่ได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ และการตัดสินใจเรียน คณะบริหารธุรกิจถือเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง ซึ่งทัศนคติต่อการเรียนการสอนของคณะกรรมการบริหารธุรกิจทั้ง 3 ประเด็นมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 3 อันดับแรก

5.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในภาพรวมเท่ากับ .66 จากคะแนนเต็มเท่ากับ 1 สำหรับค่าเฉลี่ยของความตั้งใจศึกษาต่อรายด้าน 3 อันดับแรก พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าเฉลี่ยของการติดตามข่าวสารการรับสมัครสอบของคณะกรรมการบริหารธุรกิจสูงสุดเท่ากับ .83 รองลงมาคือค่าเฉลี่ยด้านความ

ต้องการเรียนคณะบริหารธุรกิจเท่ากับ .75 และค่าเฉลี่ยของความใฝ่ฝันที่จะเรียนคณะบริหารธุรกิจเท่ากับ .65 ตามลำดับ

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1. ผู้บริโภครที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่างกัน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเพศ พบว่าผู้หญิงมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่าผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสายวิชาที่ศึกษา พบว่านักศึกษาที่จบการศึกษาสายอาชีพ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่จบการศึกษาสายสามัญผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามประเภทของสถานศึกษาที่นักเรียนสังกัด พบว่านักศึกษาที่สังกัดโรงเรียนเอกชนมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่สังกัดโรงเรียนรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่านักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่านักศึกษาที่มีมารดาประกอบอาชีพ

แตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาในอนาคต พบว่านักเรียนที่ต้องการเรียนสาขาวิชาการ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต่ำกว่านักเรียนที่มีความต้องการเรียนสาขาอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานที่ 2. การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปรากฏว่าการรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่

สมมติฐานที่ 3. ทักษะคิดต่อคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อคณะบริหารธุรกิจกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปรากฏว่าทักษะคิดต่อการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

5.2 อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิด และความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5.2.1.1 การรู้จักมหาวิทยาลัย และคณะบริหารธุรกิจ จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของโรงเรียน ในจังหวัดสงขลาทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลนครสงขลา ประมาณร้อยละ 90 รู้จัก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และรู้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยของภาครัฐบาล ส่วนการรู้จัก คณะบริหารธุรกิจมีร้อยละของการรู้จักน้อยกว่าการรู้จักมหาวิทยาลัยเล็กน้อย ทั้งนี้จะเกิดจากการ ประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะใช้ชื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยเป็นหลักในการสื่อสารไปยังกลุ่มต่าง ๆ นอกจากนี้ป้ายชื่อของมหาวิทยาลัยจะปรากฏทั้งบริเวณด้านหน้าและ ด้านหลังของมหาวิทยาลัยซึ่งติดกับถนนใหญ่ที่เป็นทางผ่านของประชาชน ในขณะที่ป้ายชื่อคณะ บริหารธุรกิจปรากฏอยู่หน้าที่ทำการสำนักงานคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งอยู่ภายในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ในการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ยังคงใช้ชื่อมหาวิทยาลัยเป็นหลักในการนำเสนอ ต่อสาธารณชน

5.2.1.2 การรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรที่คณะบริหารธุรกิจเปิดสอน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนที่เกิดการรับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนอย่างแท้จริงเพียงร้อยละ 3.8 เท่านั้น สาเหตุน่าจะเกิดจากการใช้เครื่องมือการสื่อสารค่อนข้างน้อย มีการส่งข้อมูลด้านหลักสูตรไปยัง สถานศึกษาหรือโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลาน้อยมาก นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนกลุ่มที่พอจะ รู้ว่าคณะบริหารธุรกิจเปิดสอนสาขาวิชาใดบ้าง มีมากที่สุดประมาณร้อยละ 50 ทั้งนี้จะ เนื่องมาจากนักเรียนเหล่านี้มีความสนใจ และสอบถามข้อมูลจากบุคคลอื่น ซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจจะ ไม่สามารถให้ข้อมูลได้อย่างชัดเจน จึงทำให้นักเรียนมีการรับรู้ในระดับที่พอจะรู้เท่านั้น ประเด็นที่ สำคัญที่สุดคือ นักเรียนอีกร้อยละ 22.5 ไม่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสาขาวิชาที่คณะ บริหารธุรกิจเปิดสอน อาจจะเป็นไปได้ว่านักเรียนเหล่านี้เรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จะไม่ค่อยมี ข้อมูลเกี่ยวกับคณะวิชาที่เปิดสอนด้านวิชาชีพ และที่ผ่านมากลุ่มเป้าหมายหลักของคณะ บริหารธุรกิจ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไม่ใช่ นักเรียนระดับ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

5.2.1.3 การใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของคณะบริหารธุรกิจ แม้สื่อ อินเทอร์เน็ตจะเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา แต่ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนรู้จักคณะบริหารธุรกิจผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยเพียงประมาณร้อยละ 16 เท่านั้น

ผลการวิจัยอาจจะสะท้อนให้เห็นว่าการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเว็บไซต์ของคณะบริหารธุรกิจยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้ข่าวสารของคณะบริหารธุรกิจผ่านช่องทางดังกล่าวในสัดส่วนที่น้อย

5.2.2 ทักษะติดต่อคณะบริหารธุรกิจ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความเห็นด้วยเชิงบวกเกี่ยวกับการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ หรืออาจจะกล่าวได้ว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อคณะบริหารธุรกิจ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการได้มีโอกาสพูดคุยกับนักศึกษาที่เรียนคณะบริหารธุรกิจ ครู อาจารย์ ที่สอนด้านบริหารธุรกิจ ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จหรือการปฏิบัติงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ

5.2.3 ความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของความตั้งใจในการศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร่วมกัน ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .66 จากคะแนนเต็ม 1 ซึ่งถือว่าไม่สูงนัก ทั้งนี้อาจจะเกิดจากความแตกต่างของเป้าหมายในการศึกษาต่อของผู้ที่กำลังเรียนสายสามัญกับสายอาชีพ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

5.2.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่างกัน ดังนี้

5.2.4.1 นักเรียนหญิงมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสูงกว่านักเรียนชาย ผลการทดสอบสมมติฐานมีลักษณะสอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบันที่ในคณะบริหารธุรกิจของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะมีสัดส่วนของนักศึกษาหญิงสูงกว่านักศึกษาชายอย่างชัดเจน

5.2.4.2 นักศึกษาที่จบการศึกษาสายอาชีพ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่จบการศึกษาสายสามัญ โดยปกตินักเรียนที่จบการศึกษาสายอาชีพด้าน

บริหารธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นสาขาใดมักจะเลือกศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจหรือคณะอื่นที่เปิดสอนเกี่ยวกับธุรกิจ ในขณะที่นักเรียนที่จบการศึกษาสายสามัญ จะเลือกศึกษาต่อคณะต่าง ๆ หลากหลายสาขาวิชา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ หรือ การกำหนดเป้าหมายในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน ด้วยเหตุนี้ส่งผลให้ความตั้งใจที่จะเรียนต่อคณะบริหารธุรกิจของนักเรียนที่จบการศึกษาสายอาชีพ จึงสูงกว่านักเรียนที่จบการศึกษาสายสามัญ

5.2.4.3 นักศึกษาที่สังกัด โรงเรียนเอกชนมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่สังกัด โรงเรียนรัฐบาล จากข้อมูลเกี่ยวกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย พบว่าประชากรที่เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจค่อนข้างสูง เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจจากโรงเรียนที่นักเรียนสังกัด ผลการทดสอบสมมติฐานจึงมีความสอดคล้องกัน

5.2.4.4 นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจต่างกัน โดยมีแนวโน้มว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยค่อนข้างสูงมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นไปได้ว่านักเรียนที่ได้รับเกรดเฉลี่ยสูงสามารถเข้าเรียนโดยระบบโควตาได้ ส่วนนักเรียนที่ไม่สามารถผ่านระบบโควตาได้ จะต้องผ่านการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ ซึ่งนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาโดยผ่านการสอบสูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า

5.2.4.5 นักศึกษาที่มีบิดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่างกัน โดยนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่ำกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ค้าขาย รับจ้างทั่วไป และประกอบธุรกิจส่วนตัว อาจจะเป็นไปได้ว่านักเรียนที่บิดาทำอาชีพเกษตรกร มีความคุ้นเคยกับการทำการเกษตรของครอบครัว จึงมีความสนใจด้านบริหารธุรกิจ หรือด้านพาณิชย์ต่ำกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัท ค้าขาย รับจ้าง และประกอบธุรกิจส่วนตัว

5.2.4.6 นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่างกัน ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจาก การที่มารดาประกอบอาชีพต่างกัน มีมุมมองที่ต่างกัน การตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียนจำเป็นต้องปรึกษารือกับมารดา เพราะฉะนั้นจึงส่งผลต่อความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการวางแผน

5.2.4.7 นักเรียนที่ต้องการเรียนสายวิชาการ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่ำกว่านักเรียนที่มีความต้องการเรียนสายอาชีพ ทั้งนี้เพราะคณะบริหารธุรกิจเป็นคณะวิชาที่นักเรียนสายอาชีพหรือสายพาณิชย์มีความต้องการศึกษาสูงมาก ในขณะที่นักเรียนที่มาจากมัธยมศึกษาซึ่งเรียนสายวิชาการมีความต้องการศึกษาคณะวิชาที่หลากหลายตามความมุ่งหวังของตน

5.2.4.8 การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สืบเนื่องจากการได้รับข้อมูล หรือการเข้าถึงข้อมูลของคณะบริหารธุรกิจ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อคณะบริหารธุรกิจ อันจะนำไปสู่ความต้องการหรือตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5.2.4.9ทัศนคติต่อคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย การมีทัศนคติที่ดีหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อสถานที่ใด ๆ ย่อมนำมาสู่ความตั้งใจที่จะทำในสิ่งนั้นหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการวางแผน

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้จะแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ประเด็นด้วยกัน คือ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.3.1.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รู้จักคณะบริหารธุรกิจน้อยกว่าการรู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพราะฉะนั้นฝ่ายบริหาร คณะบริหารธุรกิจ ควรจะเพิ่มการติดต่อสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์คณะบริหารธุรกิจให้กลุ่มเป้าหมายรู้จักมากขึ้น เพราะการรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

5.3.1.2 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนในจังหวัดสงขลารับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจที่เปิดสอนในปัจจุบันค่อนข้างน้อย ดังนั้น ฝ่ายวิชาการควรจะเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะบริหารธุรกิจให้หลากหลายช่องทางมาก

ยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีการให้ข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ของคณะบริหารธุรกิจ แต่เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักชื่อเว็บไซต์ของคณะบริหารธุรกิจ ส่งผลให้การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรมีน้อย ดังนั้นฝ่ายวิชาการควรจะมีการเชื่อมต่อข้อมูลหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจไปยังเว็บไซต์อื่นด้วย เช่น เว็บไซต์ของสำนักงานอาชีวศึกษา สำนักงานการศึกษา เอกชน สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการทำประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ของคณะบริหารธุรกิจให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มการรับรู้แก่นักเรียน อันจะนำมาสู่การเข้าถึงข้อมูลด้านหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจมากยิ่งขึ้น

5.3.1.3 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความเห็นด้วยเชิงบวกเกี่ยวกับการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ หรืออาจจะกล่าวได้ว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อคณะบริหารธุรกิจ ดังนั้นผู้บริหารของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สามารถใช้ความได้เปรียบที่นักเรียนนักศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อคณะบริหารธุรกิจ ด้วยการจูงใจให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อในจำนวนมากขึ้นได้

5.3.1.4 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนที่กำลังเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายบริหารธุรกิจ ในจังหวัดสงขลา มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยด้วยเฉลี่ยเท่ากับ .66 จากคะแนนเต็ม 1 ซึ่งถือว่าไม่สูงนัก และเมื่อพิจารณาในเชิงลึก พบว่านักเรียนที่กำลังเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความตั้งใจเรียนคณะบริหารธุรกิจค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้บริหารของคณะบริหารธุรกิจจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวให้มากขึ้น โดยอาจจะต้องทำการวิจัยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เพื่อหาแนวทางในการเพิ่มความตั้งใจเข้าศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจให้สูงขึ้นในอนาคต

5.3.1.5 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสูงกว่านักเรียนชาย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้ฝ่ายบริหารของคณะบริหารธุรกิจ ทำการติดต่อสื่อสารเพื่อจูงใจให้นักเรียนชายเข้าเรียนต่อในคณะบริหารธุรกิจให้สูงขึ้น โดยอาจจะคัดเลือกผ่าน โควตาประเภทกีฬา กิจกรรม เพราะผลการสำรวจการมีงานทำของบัณฑิตที่ผ่านมา พบว่าผู้ชายที่จบคณะบริหารธุรกิจมีโอกาสมในการทำงาน ไม่แตกต่างจากผู้หญิง

5.3.1.6 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่จบการศึกษาสายอาชีพ มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่จบการศึกษาสายสามัญ จากกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษามีนโยบายยกเลิกหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายหลักของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เปลี่ยนไปเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้ฝ่ายบริหารของคณะกรรมการธุรกิจใช้กลยุทธ์การติดต่อสื่อสารเชิงรุกในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวให้มากขึ้น เนื่องจากนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป คณะบริหารธุรกิจ ควรจะดำเนินการให้สอดคล้องหรือเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย

5.3.1.7 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่สังกัด โรงเรียนเอกชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนสายบริหารธุรกิจมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจสูงกว่านักเรียนที่สังกัด โรงเรียนรัฐบาล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนสายสามัญ ผลการวิจัยดังกล่าวอาจจะนำมาสู่การดำเนินการได้ 2 แนวทางคือ การมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาไปที่นักเรียนสายบริหารธุรกิจ หรือการเข้าไปทำการวิจัยว่าเหตุใดนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงมีระดับความตั้งใจที่จะมาศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจค่อนข้างต่ำ เมื่อทราบสาเหตุแล้วจะได้หาแนวทางในการกระตุ้นหรือจูงใจกลุ่มนักเรียนเหล่านั้นให้มาศึกษาต่อในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเพิ่มขึ้น

5.3.1.8 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงมีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจมากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ ดังนั้นเมื่อนักเรียนเหล่านั้นมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อสูง และเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ฝ่ายวิชาการของคณะบริหารธุรกิจควรจะรับนักเรียนกลุ่มนี้โดยวิธีพิเศษ เพราะการได้นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมาศึกษาต่อจะก่อประโยชน์ให้แก่คณะบริหารธุรกิจในอนาคตได้อย่างแน่นอน

5.3.1.9 นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ต่ำกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่นๆ ดังนั้นฝ่ายวิจัยของคณะบริหารธุรกิจควรจะวิจัยเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงว่าทำไมนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรจึงสนใจเรียนคณะบริหารธุรกิจน้อย ทั้งนี้อาชีพเกษตรกรคืออาชีพหลักของคนในภาคใต้หรือคนไทยทั่วประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่ หากสามารถดึงนักเรียนกลุ่มนี้เข้ามาศึกษาได้จะทำให้ขนาดของตลาดโตขึ้น และที่สำคัญนักเรียนเหล่านี้จะได้นำแนวคิดด้านการบริหารธุรกิจไปพัฒนาการเกษตรให้กลายเป็นการเกษตรเชิงธุรกิจในอนาคตต่อไป

5.3.1.10 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ดังนั้นฝ่ายบริหารของคณะบริหารธุรกิจควรจะใช้การสื่อสารแบบบูรณาการ (Integrated communication) โดยพยายามใช้การสื่อสารหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การใช้จุดสารหรือวารสารของคณะบริหารธุรกิจ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเทอร์เน็ต การแนะนำการศึกษาต่อ การจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการเข้าร่วมงานหรือนิทรรศการทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5.3.1.11 ทักษะติดต่อคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความตั้งใจศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ดังนั้นคณะบริหารธุรกิจจะต้องเร่งปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนที่ยังมีข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนในส่วนที่ได้อยู่แล้วให้ดีขึ้นไปอีก รวมทั้งการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการมีงานทำหรือความสำเร็จของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ การพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน บุคลากรของคณะ และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ประจักษ์แก่สังคม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยสร้างความรู้สึที่ดีต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย การมีทัศนคติที่ดีหรือมีความรู้สึที่ดีต่อสิ่งใด ย่อมนำมาสู่ความตั้งใจที่จะทำในสิ่งนั้นหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมการวางแผน (Ajzen, 2002)

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร 2 กลุ่ม คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายบริหารธุรกิจ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สายสามัญ ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเป็นตลาดเป้าหมายของคณะบริหารธุรกิจในการรับเข้ามาศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีการรับรู้ข่าวสารทัศนคติ ตลอดจนความต้องการศึกษาต่อคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่แตกต่างกัน ดังนั้นการศึกษารั้ครั้งต่อไปอาจจะเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ละกลุ่มโดยศึกษาประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ทั้งนี้เพื่อจะได้อธิบายได้อย่างชัดเจนว่าในกลุ่มมัธยมศึกษา มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนคณะบริหารธุรกิจ และกลุ่มอาชีวศึกษา มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนคณะบริหารธุรกิจ หากมีความแตกต่างกัน ผู้เกี่ยวข้องสามารถใช้ข้อมูลสำหรับการจูงใจที่เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคณะบริหารธุรกิจของกลุ่มเป้าหมายยังมีสัดส่วนน้อย ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้

บรรณานุกรม

- คุษฎี ไชยชนะ. 2553. (ออนไลน์). สืบค้นได้จาก <http://www.gits.kmutnb.ac.th/ethesis/data/>
- ธีรพันธ์ โล่ห์ทองคำ. 2544. กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดแบบครบวงจร. กรุงเทพมหานครออฟเซ็ทครีเอชั่น,
- ปาริชาติ หัตถะแสน. (2549). ความคาดหวังและการรับรู้จริงของผู้ซื้อที่ ต่อโครงการบ้านจัดสรรของบริษัท เอ็น ซี เฮ้าส์ซิง_จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ บช.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิเชษฐ พรหมใหม่. (2548). ความตั้งใจก่อนพฤติกรรมของชาวไทยมุสลิมที่มีต่อการซื้อผลิตภัณฑ์อาหารที่มีเครื่องหมายรับรองฮาลาล ตามทฤษฎีพฤติกรรมที่มีการวางแผน. ปรินญาณิพนธ์ปรัชญาดุขฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิบูล ทีปะปาล. (2542). การบริหารการตลาดยุคใหม่ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์น การพิมพ์, 2542.
- ศศิวิมล ตามไท. 2542. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคข้าวกล้องของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตรพัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดาดวง เรืองรุจิระ. (2540). หลักการตลาด. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพมหานคร.
- สุภาพร ปาละลักษณ์. 2541. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตรพัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2544). พฤติกรรมผู้บริโภค (ปรับปรุงครั้งที่6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Belch, G.E., Belch, M.A. (2001). *Advertising and Promotion: An Integrated Marketing Communications Perspective*. New York: McGraw-Hill Higher Education.

- Burnett, J., Moriarty, S. (1998), *Introduction to Marketing Communication: An Integrated Approach*, Prentice-Hall Inc., Upper Saddle River, NJ,
- Engel, J.F., Blackwell, R.D., & Miniard, P.W. (1995). *Consumer behavior* (8th ed.), Chicago: the Dryden Press.
- Thomson, S.K. (1992). *Sampling*. Newyork: John Wiley & Sons.
- Kotler, P. (1997). *Marketing management: Analysis, planning, implementation and control* (9th ed). NJ: A simon & Schuster Company.
- Kotler, Philip. (2000). *Marketing Management*, 10th edition.
New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Loudon, David L./Della Bitta, Albert J. (1993) *Consumer Behavior*. 4th ed.,
New York et al.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายพิเชษฐ์ พรหมใหม่
วัน เดือน ปีเกิด	26 ตุลาคม 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
วุฒิการศึกษา	ปริญญาเอก ปร.ค. (บริหารธุรกิจ) ปริญญาโท บธ.ม. (บริหารธุรกิจ) ปริญญาตรี บธ.บ. (การตลาด)
ตำแหน่งหน้าที่	อาจารย์ระดับ 7 สาขาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

